

وهو خستر گاتا

یسنا . هات ۵۱

۱

ای مزدا!

کشور نیک برگزیده [تو] (شایانترین بهره راستی) از آن کسی خواهد بود که
کوشش ورزد تا در کردارهایش بهتری بجای آورد.
اکنون بر سر آنم که این خواست [کسان] را بر آورم.

۲

ای مزدا اهورا! ای اردیبهشت! ای سپندارمذ!
کشور [مینوی] تان را - که دارائی شماست - به میانجی بهمن، به من و هر آن کس
که نیایشگر [شما] ست، بنمایید.

۳

ای اهورا! ای اردیبهشت!
گوشهای شما باید به کسانی باشد که در گفتار و کردارشان به گفتارهای شما
پیوستند.

ای مزدا!

تو و بهمن، نخستین آموزگاران آنان هستید.

۴

ای مزدا!

رنج دیدگان در کجا پاداش یابند و آمرزیده شوند؟ [مردمان] در کجا با اردیبهشت
و سپندارمذ و بهمن و شهریور تو دمساز خواهند گردید؟

۵

اگر برزیگر نیک رفتار و با خرد، آن کسی را که داوری میان [نیک اندیشان و بد
کرداران را] به داور دانای درست کردار واگذار کرد، نیایش بگزارد، به راستی از
پاداش روز پسین و بخشایش مزدا [بهره مند خواهد شد]◊

۶

مزدا اهورا به هنگام پایان گردش گیتی، آنچه را از نیک نیکتر است به کسی
بخشد که خواست وی را برآورد و آنچه را از بد بدتر است به آنکس دهد که وی را
خشنود نسازد◊

۷

ای آنکه جانوران و آبها و گیاهان آفریدی! به دستیاری سپند مینو، جاودانی و
رسایی به من بخش◊

ای مزدا!

به میانجی بهمن، توان و پایداری داوری [واپسین] به من بخش◊

۸

ای مزدا!

اکنون از دو چیز سخن می گویم - چه باید آنرا به [هر] دانایی باز گفت :
آن خوشی که به راستی پرست خواهد رسید و آن بدی که برای پیرو دروغ◊
آری؛ پیامبر شاد است که [بتواند] دین رابه دانایی بنماید◊

۹

ای مزدا!

از آن سزایی که با آذر فروزان و آهن گداخته به دو گروه [مزدا پرستان و دیو

پرستان [خواهی داد؛ نشانی در جانها بگذار: سود برای پیرو راستی و زیان برای پیرو دروغ!]

۱۰

ای مزدا!

جز [کوی] که زاده ی اهریمن و بد خواه مردمان است چه کس خواستار تباه ساختن [کار] من است؟ اردیبهشت را بسوی خویش فرا خوانم تا با پاداش نیک از پی در رسد.

۱۱

ای مزدا!

کیست آن مردی که دوست (سپیتمان زرتشت) است؟
کیست که از دین راستین اندرز پذیرد؟
کیست آن درست کرداری که از منش نیک به آیین مغ اندیشد؟
کیست سپندارمذ؟

۱۲

چاکر فرومایه ی [کوی] زرتشت سپیتمان را که در گذر زمستان اسبانش از سرما لرزان بودند [و ناچار فرود آمده بود] خشنود نساخت [و پناه نداد].

۱۳

بدین سان نهاد دروغ پرست؛ پاداش آشکار راه درست را برای خود تباه کرد.
روانش به هنگام هویدا شدن کردارها در سر پل (چینوت) به هراس افتد، چه با کردار زیان [آور] خویش از راه راستی برگشت.

۱۴

کرپن ها برای آزاری که از گفتار و کردار خویش به چارپایان می رسانند فرمانبردار دستور و داد برزیگری نیستند

ای مزدا!

آن داوری را که در پایان در خان و مان دروغ خواهی کرد، اکنون بجای آور.

۱۵

مزد [وپاداشی] که زرتشت برای مغان [و پیروان دین راستین] نوید داد [در آمدن به] [گرزمان] است. [آنجا که] نخستین بار مزدا اهورا بدان در آمد و [پرتو افکند]. اینست آن رستگاری که من از پرتو منش نیک و راستی به شما نوید می دهم.

۱۶

کی گشتاسب) با شهریاری، آیین مغان پذیرفت و راه منش نیک و آموزش اهورای پاک راستی) اندیش را برگزید.
بدین سان کار، به کام ما انجام گیرد.

۱۷

(فرشوشتر هوگو) پیکر بزرگواری بمن بنمود.
مزدا اهورای توانا آنچه را او خواستار است برای دین نیکش بدو ببخشد تا از توانگری راستی برخوردار گردد.

۱۸

جاماسب هوگو) این آیین [راستین] را چونان توانگریی [که از] فر [اه ی ایزدی برآید] برای خود برگزید. آری؛ او کشور بهمن را جویاست.
ای اهورا!

این بخشش را به من ارزانی دار که آنان در پناه تو باشند.

۱۹

مدیوماه سپیتمان) از آن پس که [خود] در نهادش کسی را که در جهان میکوشد بشناخت، بر) آن سر است که آنچه را از آیین مزدا در کردارهای زندگی بهتر می بیند [به مردم بیاموزد و ایشان را از آن] بیآگاهاند.

۲۰

ای کسانی که همه با هم همگام هستید با اردیبهشت با بهمن با سپندارمذ !
این بخشش را به ما ارزانی دارید که چون به هنگام نیایش شما را ستاییم، مزدا
بدانسان که نوید داده شده است یاری بخشد.

۲۱

[مرد از پارسائی پاک گردد و از اندیشه و گفتار و کردار و دینش راستی برافزاید
[او دین راستین گسترش یابد] مزدا اهورا به میانجی بهمن، کشور [مینوی خویشرا
بدین مرد ارزانی دارد.
این پاداش نیک را آرزو می کنم.

۲۲

مزدا اهورا آنکس را که ستایش وی از روی راستی بهتر است، می شناسد.
آنان را که بوده اند و هستند و به نام میستاییم و با درود بدانان نزدیک میشویم.

پایان وهو خستر گاتا

نگاشته شده برای خوانش و کاوش ایرانیان در نت

توسط بیژن پارسا

www.zartosht.persianblog.com